

Seed Thoughts
for
Daily Meditation

தின தியானத்துக்கு சிந்தனை வித்துக்கள்

ஆக்கம்
எம்.பி.

எலினர் எம். ரீட் என்பவரது விதையால்
வளர்ந்த இப்புத்தகத்திற்காக அவருக்கு
நன்றியை சமர்ப்பிக்கிறோம்

நீதிக்காகப் போராடு !
அநீதியை எதிர்த்து அல்ல!!
நீதியை விதை (அ) பயிரிடு
அநீதி மறைந்து விடும்!!

தினமும் தியானத்தில் ஈடுபட சிந்தனை வித்துக்கள்

மேற்கூறப்பட்டுள்ள இந்தப் பெயர் கொண்ட ஒரு சிறிய புத்தகத்தை காலஞ்சென்ற டெல் ஆன்டர்சன் என்பவர் காலதோறும் வாசித்து தியானித்துள்ளார். அதன் மூலம் அவர் அதிகமாக ஆவிக்குரிய பலன் அனுபவித்தார் என்பதைப் பலமுறை தெரிவித்திருக்கிறார்.

மேலும் சென்னை கிறிஸ்துவின் அன்பின் ஐக்கியம் (CFO) நபர்களுக்கும் அவர் கடிதங்கள் மூலம் இதைக் குறித்து எழுதி, இந்தப் புத்தகத்தைப் பிற மொழிகளிலும் மொழி பெயர்த்து வெளியிட்டால் அநேகர் பயன் அடையக்கூடும் என்று கூறியிருக்கிறார். எனவே இதை முதலில் தமிழில் மொழிபெயர்த்துள்ளோம்.

ஆகவே நமது மதிப்பிற்குரிய டெல் ஆன்டர்சன் அவர்களின் விருப்பப்படி இந்த சிறு புத்தகத்தை பலரும் படித்துப் பயன் அடையும்படி இதைத் தமிழில் வெளியிட்டுள்ளோம்.

“மாம்சத்தின்படி பிழைத்தால் சாவீர்கள், ஆவியினாலே சரீரத்தின் செய்கைகளை அழித்தால் பிழைப்பீர்கள்.” ரோமர் 8:13 இல் கூறப்பட்டுள்ளபடி இப்புத்தகம் உங்கள் ஆவிக்குரிய ஜீவியத்தில் வளர்ச்சி அடைய அனுகூலமாக இருக்குமேயானால், மற்றவர்களும் பயனடைய இதைக் கொடுத்து தனிநபர் ஊழியமாக நீங்களும் செய்யும்படி உங்களை ஊக்குவிக்கிறோம்.

கர்த்தருக்கு மகிமையுண்டாக, இதைக் குறித்து நீங்கள் ஜெபிக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

இப்புத்தகத்தைத் தமிழில் வெளியிட ஒத்துழைத்த எல்லோருக்காகவும் கர்த்தருக்கு எங்கள் நன்றியைத் தெரிவிக்கிறோம்.

வெளியிடுபவர்: சிசில் கோயில்பிள்ளை
சென்னை CFO

பொருளடக்கம்

முன்னுரை

1.	ஞாயிறு : தேவன் மகிழ்ச்சியின் ஊற்று	1
2.	திங்கள் : கிறிஸ்துவே ஜீவன்	4
3.	செவ்வாய் : தேவன் வல்லவர்	7
4.	புதன் : தேவன் ஒளியாயிருக்கிறார்	10
5.	வியாழன் : தேவன் அன்பாயிருக்கிறார்	13
6.	வெள்ளி : ஆண்டவரும் சிலுவையும்	16
7.	சனி : தேவன் சமாதான காரணர்	19
	எண்ணங்கள் சிருஷ்டிக்க வல்லது	22
	ஒரு பானபாத்திரத்தின் ஜெபம்	23
	CFO கிறிஸ்துவின் அன்பின் ஐக்கியம் என்றால் என்ன?	24

தினமும் தியானத்துக்கு சிந்தனை வித்துக்கள்

முன்னுரை:

பவுல் அப்போஸ்தலன் திட்டமாகக் கூறுவதாவது, “கிறிஸ்துவின் ஆவி இல்லாதவன் அவருடையவன் அல்ல.” (ரோமர் 8:9)

இதை எதிர்கொண்டு செயல்முறைப்படுத்துவது கடினம் என்று காண்கிறோம். கிறிஸ்துவின் ஆவியை நாம் எப்படிப் பெற்றுக்கொள்ள முடியும்? அநேகர் இதை அதிகமாக வாஞ்சிக்கின்றனர். ஆனால் உள்ளும், புறமுமாக இருக்கும் தடைகள் அல்லது இடையூறுகள் சமாளிக்க முடியாதவாறு உள்ளன.

அந்த அப்போஸ்தலன் இதற்கு ஒரு வழி கூறுகிறார். “நாம் எல்லோரும் திறந்த முகமாய் கர்த்தருடைய மகிமையை கண்ணாடியிலே காண்கிறதுபோல கண்டு ஆவியாயிருக்கிற கர்த்தரால் அந்த சாயலாகத் தானே மகிமையின் மேல் மகிமையடைந்து மறுபுறப்படுகின்றோம். (2 கொரி. 3:18)

நோக்கிப் பார்த்தல், அன்புகூருதல், வாஞ்சித்தல் ஆகியவற்றில் நாம் வளருவதுபோல் இருக்கிறோம். இவைதான் தின தியான சிந்தனை வித்துக்களின் விஞ்ஞான ரீதியான கொள்கைகள். நாம் நாளுக்கு நாள் தேவனுடைய மகிமையையும், அவருடைய மாட்சிமையான வாழ்க்கையின் அடிப்படைக் கொள்கைகளையும் நோக்கிக் கொண்டிருந்தோம். ஆனால் அவைகள் சிறிது சிறிதாக நமது சொந்த வாழ்க்கையின் ஒரு பங்காக மாறிவிடும்.

ஏனெனில் அக்காட்சியே வல்லமை வாய்ந்தது. நாம் மகிமை நிறைந்த கர்த்தரை நோக்கிப் பார்க்கிறோம். அவர் ஆவியும் ஜீவனுமானவர். அவர்தானே சக்தி மிகுந்த மறுபுறமாக்கும் வல்லமை மிக்கவர். அந்தப் பரலோகக்காட்சி, நமது மானிட பார்வைக்கு எட்ட வேண்டுமென்றால், இயேசு கிறிஸ்துவின் பூலோக வாழ்க்கையில் இருந்த அவருடைய சிந்தையைப் பற்றிய நடைமுறை அறிவு நமக்குத் தேவை.

அவருடைய வாழ்க்கையில் முதல் முப்பது ஆண்டுகளைப் பற்றி நமக்கு அதிகம் தெரியாது. ஆனால் அவர் குறிப்பிட்ட மிகச் சிறந்த குணங்களை வெளிப்படுத்தும் மனதுடனும், ஆவியோடும் வாழ்ந்து வந்தார். அது தனிப்பட்ட முழுமையான ஒரு விளைவாக இருந்தது. தன்னடக்கம் கொண்ட அவரது தோற்றத்தில் அவரது வல்லமை விளங்கிற்று.

மானிட சிந்தையிலும், வேறுபட்ட ஒரு தனி நோக்கத்தை அவர் கொண்டிருந்தார். அந்த உன்னதமான நோக்கம், அவருடைய வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு அம்சத்திலும் காணப்பட்டது. அது என்னவென்றால், பிதாவை மனிதனுக்கு வெளிப்படுத்த வேண்டும் என்பதே. அவர் தன்னைப் பற்றியும், தன் பணியைப் பற்றியும், பிதாவிடம் கொண்ட உறவைப் பற்றியும் ஒரே சிந்தை உடையவராக இருந்தார். ஆகையால் அவர் தோல்வியைக் குறித்து பயப்படவில்லை. அவர் இயற்கையைப் பற்றி ஒரே சிந்தை உடையவரானார்.

இயற்கையானது மனிதனுக்காக அல்லது மனிதனோடு செயல்பட்டாலும் மனிதன் தேவனோடு ஒப்புரவாயிருக்கும்வரை, அது மனிதனுக்கு எதிராகச் செயல்படாது. மேலும் அவர் தேவசித்தத்தை வெளிப்படுத்தும் ஒரே சிந்தையையே கொண்டிருந்தார். தேவ சித்தமானது எப்போதும் நிலையுள்ள அன்பையும், தவறானதை சரிசெய்யக்கூடிய குறிப்பிட்ட நோக்கத்தையும், நோய்களை வெல்லக்கூடிய ஜீவனையும், ஒற்றுமையையும் தள்ளப்படுதலால் ஏற்படும் மரணத்தை வெல்லக்கூடிய நித்திய ஜீவனையும் வெளிப்படுத்தியது. தேவ சித்தத்திற்குக் கீழ்ப்படியும் மனிதனைப் பற்றிய ஒரே சிந்தையைக் கொண்டிருந்தார். ஒவ்வொரு தனி மனிதனின் ஜீவியத்திலும் விகவாசம் நிலைத்திருந்தால் தேவ அழைப்பிற்கு இணங்க முடியும். தன்னை தயார்படுத்திக் கொள்வதையும், தன்னடக்கத்தையும் அசட்டை செய்துவிட்டு, தேவனது ஊழியத்தைச் செய்வதாக சொல்லிக் கொள்ள முடியாது.

ஒரு பாடகன் தன் செவியையும், விரல்களையும், தினந்தோறும் பயிற்சி செய்கிறான். எப்பொழுதும் தன் இலட்சியத்தை தெளிவாக முன்வைத்து, இறுதியாக இலகுவாக செயல்படும்வரை உறுதியாக முயற்சி செய்கிறான். ஒரு ஓவியக்காரன் தன் கண்களையும், கைகளையும் பயிற்றுவிக்கிறான். கட்டிடப்பொறியாளர், இயந்திரக்கலைஞன், குடும்பத்தலைவி, குழந்தை இவர்கள் அனைவரும் இதுபோன்ற விடாமுயற்சியுடன் பயிற்சியின் மூலம் திறமையை அடைகிறார்கள். விரும்புவதைப் பெற்றுக்கொள்ள எவ்வளவு தெளிவான மனவாஞ்சை உண்டோ அவ்வளவு சீக்கிரம் அதைப் பெற்றுக் கொள்ளமுடியும். இந்த மனஉறுதிதான் மிக முக்கியமான அம்சமாகும். மன உறுதி இருந்தால் அன்றாட ஜீவியத்தில் செயலாற்றுவதல் என்பது இலகுவானது. இந்த விதமாகவே கிறிஸ்தவ தன்னடக்கத்தையும் பெற்றுக் கொள்ள முடியும் அல்லவா? பிறருக்கு எடுத்துக்காட்டக்கூடிய காட்சியின் மகிமையைத் தெளிவாகக் காணும்படி கண்களைப் பழக்குவிக்க வேண்டும். நல்ல பழக்கங்களைக் கொண்ட எண்ணங்களை சிந்திக்க மனதைப் பழக்குவிக்க வேண்டும்.

தேவை: இங்கு பழக்கப்பட்ட உறுதியான எண்ணங்கள்தான் முக்கியம். அப்போது வார்த்தைகளும், செயல்களும் தாமாகவே தொடர்ந்து வரும். நோக்கிப்பார்த்தலிலும், அன்புகூருதலிலும், வாஞ்சித்தலிலும், அவன் வளருவதுபோல் இருக்கும்.

அற்புதமான பரலோகக் காட்சியின் மகிமையை மனிதன் முழுமையாகப் பற்றிக் கொள்ள வேண்டுமென்றால், வாரத்தின் ஒவ்வொரு நாளும், நமது ஆண்டவரின் வாழ்க்கையில் பெரியதான ஜீவனுள்ள சத்தியங்களில் ஒன்றை தேர்ந்தெடுத்து, அதன் வல்லமையை அவன் வாழ்க்கையிலும் எண்ணத்திலும் வெளிப்படுத்த முயலவேண்டும். அன்றாட வாழ்க்கையில் தொடர்ந்து வரும் உரசலும், அதன் கஷ்டங்களும் நமக்கு ஒரு சந்தர்ப்பத்தை உருவாக்குகின்றன. அதாவது இந்த சத்தியம் நமக்கு மெய்யானதாகத் தெரியும். எப்படியெனில் ஒவ்வொரு கஷ்டத்தையும் நாம் தெய்வீகத்திற்கு நேராக முகமுகமாகக் கொண்டு வந்தால் அதை தேவன் எப்படி முறியடிக்கிறார் என்பதை உணர்ந்து கொள்வோம். ஆக, போகப்போக, அந்தந்த நாளின் பெயர், அந்தந்த சத்தியத்தின் பெயரைத் தெரியப்படுத்தி, அதுவே நமக்கு பெலனும், ஊக்குவிக்கும் ஊற்றாகவும் ஆகிவிடும்.

உலகின் மிகப்பெரிய சக்திகள் அமைதியாக செயல்படுகின்றன. ஜீவன் அமைதியாகத் தோன்றி சத்தமின்றி செயல்படுகிறது. கார்த்தர் மனிதரின் இதயங்களில் அமைதியாகப் பேசுகின்றார். ஒவ்வொரு நாளும் கார்த்தருடைய சந்நிதியில் நாம் சில நிமிடங்கள் மௌனமாக இருந்து பழக வேண்டும். இயற்கையாகத் தோன்றும் எண்ணங்களையும், ஆசைகளையும் அப்புறப்படுத்த வேண்டும். உள்ளான அமைதியோடு இருத்தல் வேண்டும். அந்த நாளுக்கூரிய சத்தியத்திற்கு ஏற்றவாறு நமது மனதைத் திறந்து வைத்து தேவன் நமது ஆவிக்கு அவரை வெளிப்படுத்த இடம் கொடுக்க வேண்டும்.

அவரது மெல்லிய சத்தத்தை நாம் ஒருவேளை உணராமல் இருக்கலாம். ஆனால் பார்ப்பதற்கும், புரிந்து கொள்ளுதலுக்கும் ஏற்ற புத்துணர்வோடும் தூரிதமான ஆவியுடனும் ஒரு பிரகாசமான அமைதியி லிருந்து நாம் வெளிவருவோம்.

ஒரு ஜெபத்தின் பெரியதான வல்லமை விண்ணப்பத்தில் அல்ல, பெற்றுக்கொள்ளக் கற்றுக் கொள்வதினால்தான் உண்டு.

ஞாயிறு:

தேவன் மகிழ்ச்சியின் ஊற்று

“ஆதலால் தேவனே, உம்முடைய தேவன் உமது தோழரைப் பார்க்கிலும் உம்மை ஆனந்த தைலத்தினால் அபிஷேகம் பண்ணினார்.” (எபி. 1:9).

“என்னுடைய சந்தோஷம் உங்களில் நிலைத்திருக்கும்படிக்கும், உங்கள் சந்தோஷம் நிறைவாயிருக்கும்படிக்கும் இவைகளை உங்களுக்குச் சொன்னேன்.” (யோவான் 15:11)

“கார்த்தருக்குள் களிகூரு,” “கார்த்தருக்கு முன்பாகக் களிகூரு” “மகிழ்ந்து களிகூரு” என்று இஸ்ரவேல் புத்திரருக்கு அடிக்கடி சொல்லப் பட்டது. மகிழ்ச்சியும் களிகூருதலுமே உண்மையான வழிபாட்டுடன் சம்பந்தப்பட்டது. தேவன்தாமே மகிழ்ச்சியின் ஊற்று. தேவன் தம் பிள்ளை களுக்கு எப்படிப்பட்டவராயிருக்கிறாரோ, அப்படியே தம் பிள்ளைகளுக்கு செய்யவும், கொடுக்கவும், சித்தமாயிருக்கிறார். இயேசு கிறிஸ்துவின் பிறப்பை அறிவித்த தூதர்களுடைய பாட்டின் முக்கிய அம்சம் சந்தோஷமே. கிறிஸ்துவே பிதாவை முழுமையாக மனிதனுக்கு வெளிப்படுத்தினார். ஆதலால் “இதோ எல்லா ஜனத்திற்கும் மிகுந்த சந்தோஷத்தை உண்டாக்கும் நற்செய்தி” என்று பாடினார்கள். “துக்கம் நிறைந்தவரும் பாடனுபவித்த வருமாகத்தான்” கிறிஸ்துவை மக்கள் நினைக்கிறார்கள். ஆனால், அவரோ, மகிழ்ச்சியின் ஆனந்த தைலத்தினாலும், எண்ணெயினாலும் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டவர் என்பதை மறந்திருக்கிறார்கள். கிறிஸ்துவின் மகிழ்ச்சியின் ஊற்றாகிய தேவனோடு பரிசுத்த ஆவியில் ஒன்றாக இணைக்கப்பட்டு வாழ்ந்தார். இயற்கையிலும், பிதாவின் திட்டங்கள், முறைமைகள் எல்லாவற்றிலும் மகிழ்ந்திருந்தார். தன்னைச் சுற்றிலுமுள்ள மக்களின் சாதாரண இன்பங்களிலும் முழு மனதாகப் பங்கேற்றார். சிறுபிள்ளைகளை நேசித்தார். “வழியிலே அவர் நதியில் குடிப்பார், ஆகையால் அவர் தமது தலையை எடுப்பார்.” (சங்கீதம் 110:7) ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவனுடைய வாழ்க்கையிலும் இத்தகைய ஆழமானதும், நீங்காதது மான தேவ மகிழ்ச்சி ஒரு முக்கிய அம்சமாக இருத்தல் வேண்டும். ஒளியைப் போல சந்தோஷமும், மக்களை கவருகிறதால் தற்கால உலகிலும் இந்தக் கருத்து அதிகத் தெளிவாகவும், ஸ்திரமாகவும் செயல்படுவது மிக அவசியம். இஸ்ரவேலர் மகிழ்ச்சியாயிருக்கக் காரணம் இருக்குமானால், இயேசு கிறிஸ்துவின் மூலம் தேவனில் நிலைத்திருக்கும் நமக்கும் இன்னும் எவ்வளவு அதிகமான மகிழ்ச்சி இருக்க வேண்டும்.

இதற்கு ஆரம்பமாகப் பரிசுத்த ஆவியினால் ஏவப்பட்டு நன்றியுடன் இருக்கப் பழக வேண்டும். ஏனெனில் நன்றியாயிருப்பதும், சந்தோஷமாயிருப்பதும் ஒன்றோடு ஒன்று தொடர்பு கொண்டவை. எப்போதுமே நன்றியாயிருக்கும் மனது நம்மை எல்லாக் காரியங்களையும் அதினதின் தன்மைக்குத் தக்கவாறு சரியான கண்ணோட்டத்துடன் காணச்செய்யும். அநேக நேரங்களில் சிறிய துன்பங்கள்கூட நமக்குப் பெரியதாகக் காணப்படும். ஆனால் நன்றியுள்ளம் (ஸ்தோத்திரம் செய்தல்) அவற்றை சமாளித்துவிடும் (1 தெச. 5:16-18).

நாம் ஜீவனைப் பெற்றிருப்பதால் நன்றியுள்ளவர்களாய் இருக்க வேண்டும். நாம் மக்களை உருவாக்கும் சூழ்நிலைகளுக்கு ஒத்தாசையாக இருக்கவும், அவர்களை அன்புடனே பாவத்திற்கும், பலவீனத்திற்கும் விலக்கி நன்மையும் (சக்தியும்) வல்லமையும் பெறும்படிக்கு உதவமுடிவதால் நன்றியாக இருக்க வேண்டும். வானத்திலும், பூமியிலும் உள்ள தேவனின் முழு குடும்பத்துடன் இணைக்கப்பட்டவர்களாக இருப்பதற்கு நன்றியாக இருக்க வேண்டும். கார்த்தரின் எல்லையற்ற வல்லமை நமக்கு உண்டு என்பதற்காக நன்றியுடன் இருத்தல் வேண்டும்.

நம் வாழ்க்கையில் ஒவ்வொரு மணி நேரமும் நிலையற்ற நிழல் போன்ற சூழ்நிலைகளை, மன மகிழ்ச்சியானது அகற்றிக்கொண்டே இருக்க வேண்டும். மகிழ்ச்சி மற்றவருக்கு பரவும் முன்பாக, அதனை நாம் உணர வேண்டும். நாம் கவனித்துப் பார்ப்போமானால், உலகம் மகிழ்ச்சியால் பிரகாசிக்கிறது. இயற்கையிலும், அழகிலும் மகிழ்ச்சி உண்டு. ஆவிக்குரிய ஐக்கியத்திலும், மனிதருடன் உள்ள உறவுகளிலும் மனமகிழ்ச்சி உண்டு. அன்புள்ள ஆண்டவருடன் இணைந்து வழிபடுவதில் மனமகிழ்ச்சி உண்டு. எல்லையில்லா ஆண்டவரின் வல்லமையுடன் பங்கேற்பதில் மனமகிழ்ச்சி உண்டு. இவ்வாறு இருக்கும்போது நாம் ஏன் துக்கமாயிருக்க வேண்டும்?

கலையோ, விஞ்ஞானமோ தன் திறமையால் முன்னேறும்போது மனிதனுக்கு எவ்வளவு மகிழ்ச்சி இருக்கும் என்பதை நாம் அறிவோம். தேவனுக்குப் பணிசெய்யும் ஒவ்வொருவரின் அன்றாட மனமகிழ்ச்சி இவை தான்—அதாவது சந்தோஷத்தை உருவாக்குவது; துக்க மனது உடையவர்களுக்கு ஒளியையும், சமாதானத்தையும் எடுத்துச்செல்வது; வாழ்க்கைப் பயணத்தில் சலித்தவர்களுக்குப் பெலனும், தைரியமும், உற்சாகமும் மனதில் வளரச்செய்வது.

விசுவாசத்தின் மூலம் சூழ்நிலைகளைச் சமாளித்து, தடைகளைத் தாண்டுவதில் தனிப்பட்ட முறையில் சந்தோஷம் உண்டு. "நமது அன்பரின் மூலம் முற்றிலும் ஜெயங்கொள்ளுகிறவர்கள்" மேலும் கார்த்தருடன் முழு

மனதாக ஒத்துழைப்பதில் மனமகிழ்ச்சி உண்டு. அவரது திட்டங்களை கவனித்துப் பார்த்து, வெளிப்படுத்தி, அவற்றை வளரச்செய்வதில் மனமகிழ்ச்சி உண்டு.

ஒவ்வொரு ஞாயிறும் நமது அன்றாட பாரங்களையும், பிரச்சனைகளையும் நமது பரம பிதாவின் அன்பான கரங்களில் ஒப்படைத்துவிட்டு, அவரது ஓய்வு நாளில் சந்தோஷமான அமைதிக்குள் பிரவேசிக்க வேண்டும். அப்போது நம் உள்ளம் விடுதலை பெற்று எழுந்து புதிய தரிசனங்களை நோக்கினால் அவை நம்மை மகிழ்வித்து, புத்துணர்வையும், புது பெலனையும் தந்து பின்வரும் நாட்களை நாம் கடந்து செல்ல ஏதுவாகும்.

"கார்த்தருக்குள் எப்பொழுதும் சந்தோஷமாய் இருங்கள், சந்தோஷமாயிருங்கள் என்று மறுபடியும் சொல்கிறேன்" (பிலி. 4:4).

"... கார்த்தருக்குள் மகிழ்ச்சியாயிருப்பதே உங்களுடைய பெலன்" (நெகே8:10)

"... நீங்கள் கையிட்டுச் செய்ததும், ... கார்த்தர் உங்களை ஆசீர்வதித்ததுமான யாவுக்காகவும் ... சந்தோஷப்படுவீர்களாக."

(உபாகமம் 12:7)

திங்கள்:

கிறிஸ்துவே ஜீவன்

“நானோ அவைகளுக்கு ஜீவன் உண்டாயிருக்கவும், அது பரிபூரணப்படவும் வந்தேன்.” (யோவான் 10:10)

“விருப்பமுள்ளவன் ஜீவத் தண்ணீரை இலவசமாய் வாங்கிக் கொள்ளக் கடவன்.” (வெளி. 22:17)

உலகில் பிறக்கும் ஒவ்வொருவருக்குள்ளும் ஜீவன் இருக்கிறது. ஜீவன் உள்ள இடத்தில் தேவனும் இருக்கிறார். தேவன் ஆதியிலே மனிதனைப் படைத்தவர் மட்டுமல்ல, இன்றும் தொடர்ந்து சிருஷ்டித்துக் கொண்டே இருக்கிறார். ஜீவனை ஆதரிக்கிறவரும் அவரே. அவருக்குள் நாம் பிழைக்கிறோம், அசைகிறோம், இருக்கிறோம். நாம் சுவாசிப்பது எவ்வளவு நிச்சயமோ, அவ்வாறே கர்த்தர் நம்மோடு இருப்பதும், நாம் அவருடன் தொடர்பு கொண்டு இருப்பதும் அவ்வளவு நிச்சயமே. நம் சரீர வாழ்க்கை வேறு, ஆவிக்குரிய ஆன்மீக வாழ்க்கை வேறு என்று சிந்திக்கக்கூடாது. இரண்டும் ஒரே வாழ்க்கைதான். இதய துடிப்புக்கு காரணமாயிருக்கிற சக்தியே, எண்ணங்களுக்கும், வாஞ்சைக்கும் மூல காரணமாகும். சரீரத்தைத் தாக்கக்கூடிய எதுவும் ஜீவனையும், அதின் தன்மையையும், அளவையும் மாற்றமுடியாது. ஜீவன் வேறு, அது செயல் படக்கூடிய பொருளாதாரங்கள் வேறு. ஜீவன் தேவனோடு இசைந்துள்ளது. ஜீவன் ஒருபோதும் மடிவதில்லை. நமக்குள் இருக்கும் ஜீவன் நம் மாமிச சரீரத்தை விட்டுப் பிரியும்போதும் அந்த ஜீவன் சற்றேனும் மாறுவதில்லை. ஜீவனின் வல்லமை எப்போதுமே நமக்காக செயல்படுகிறது. எப்படியெனில், தீமையான சூழ்நிலைகளைப் பலனற்றதாகச் செய்கிறது. மேலும் குற்றங்கள், பாவங்கள் இவற்றிலிருந்து நாம் மனந்திரும்பியவுடன் அவற்றால் ஏற்படக் கூடிய தீமைகளை தோற்கடிக்கச் செய்கிறது. ஜீவன் நமது சரீரத்துக்குள்ளே சிருஷ்டி கர்த்தாவாக உள்ளது. மறுபடியும் மறுபடியும் நம்மைப் புதிய சிருஷ்டி யாக்கவல்லது என்று நாம் நம்பலாம். நாம் தவறும்போது, நம்மை உயிர்ப்பிக்கும் சக்தியுள்ளது. ஜீவன் ஆண்டவரின் சுவாசம், ஆதலால் ஜீவனின் சக்தி மாறுபடுவதில்லை, வயதாகுவதுமில்லை. நமது சரீரம் மெலிந்து, களைத்து, வயதாகிவிட்டது என்ற எண்ணம் நம் மனதில் தென்பட்டாலும், நமக்குள் இருக்கும் ஜீவன் மெலிவதுமில்லை, களைப்படை வதுமில்லை. வயது போனதாகவும் இருக்காது. ஏனெனில் ஜீவ ஊற்று மாறுவதேயில்லை. நம் மூலமாக ஓடிக்கொண்டிருக்கும் ஜீவநதி எப்போதும் போல தொடர்ந்து சென்று கொண்டே இருக்கும். ஆனால் நாம் தெரிந்தோ,

தெரியாமலோ அதின் செயல்பாட்டுக்குத் தடையாகவோ, இடையூறாகவோ இருக்கக்கூடும். எப்படியெனில், நமது சரீரங்கள் பயத்துக்கோ, மன விசனத்துக்கோ, கோபத்துக்கோ இடம் கொடுத்தால் ஜீவன் செயல்படுவதை தடை செய்வதுமல்லாமல், நமது சரீரம் முரண்பாட்டிற்கு சீக்கிரத்தில் இடம் கொடுக்கும். ஆனால் தேவ சமாதானம் நமது ஆவியை சொந்தம் பாராட்டி மேற்கொண்டால் அதன் மூலம் மறுபடியும் சரீரம் சுகத்தையும், சந்தோஷத்தையும் பெற்றுவிடுகிறது. பரிபூரண ஜீவனும் நமக்குக் கிடைத்து விடுகிறது.

சரீரப்பிரகாரமாகவும், ஆன்மீகப் பிரகாரமாகவும் விவரிக்கக்கூடாத அளவிற்கு ஒருசில கிறிஸ்தவர்கள் மாத்திரமே பரிபூரண ஜீவனைப் பெற்றவர்கள் போல் தென்படுகிறார்கள். அவர்களும் கூட கஷ்டங்களினாலும், துன்பங்களினாலும் தங்கள் விசுவாசத்திலே சோதிக்கப்பட்டுப்போது, உறுதியாக இருக்கக்கூடாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆனாலும் வாக்குத்தத்தம் நிலைத்திருக்கிறது.

“... விருப்பம் உள்ளவன் ஜீவத்தண்ணீரை இலவசமாக வாங்கிக் கொள்ளக்கடவன்” (வெளி. 22:17). இயேசு (மாற்கு 16:15-18) இல் கொடுத்த பிரமாணம் சரீரத்திற்கும் உரியது. ஆன்மீகத்திற்கும் உரியது. அதாவது மனிதனை பயத்தின் அடிமைத்தனத்தில் வைத்திருக்கும் சூழ்நிலைகளில் இருந்து விடுவிக்கும்படியான வாக்குத்தத்தம் “மனிதனை முற்றிலும் குணமாக்கி விட வேண்டுமென்பதையே” கிறிஸ்து உயர்ந்த நோக்கமாக வைத்திருந்தார். (யோவான் 7:23) எப்படியெனில், சரீரமும், ஆவியும் திரும்பவும் ஒன்றாக இணைந்து செயல்படுவதே பரம பிதாவின் சிறந்த கொள்கையாகும். கிறிஸ்து இவ்வுலகில் இருந்த குறுகிய காலத்தின் கிரியைகளை ஊக்கமாய் கவனிப்போமேயானால், அதிலும் எவ்வளவு நேரத்தை மக்களுடைய சரீர சுகமளிப்புக்காக ஈடுபடச் செய்தார் என்பதை அறிவோம். இதன் மூலமாக அவருக்கு “பூரண ஜீவன்” என்றால், சரீரமும், ஆன்மாவும் முழுமையாக ஒன்றாகவே இணைந்து இருக்கிறது என்பதை நிரூபிக்கிறது.

இந்த பரிபூரண ஜீவனில் நாம், மகிழ்ச்சியாக இருப்போமாக. இது நம் உரிமை. ஆதலால் இதை நம் சொந்தமாக்கிக் கொள்ள வேண்டும். “நாம் கேட்பவைகளைப் பெற்றுக்கொள்வோம்” என்று விசுவாசிக்க வேண்டும். அப்போது அவைகள் அப்படியே ஆகும் (மாற்கு 11:24). “நாம் கேட்டவைகளைப் பெற்றுக்கொண்டோம்” என்ற எண்ணம் நம்மில் கிரியை செய்ய வேண்டும். அப்படியே பெற்றுக்கொண்டதற்கு பொறுப்பு எடுத்துக் கொள்வோம்.

மேலும் ஜீவன் இருக்கும் இடத்தில் வளர்ச்சியும் உண்டு. எப்படியென்றால் நிலமானது முன்பு முளையையும், பின்பு கதிரையும், கதிரிலே நிறைந்த தானியத்தையும் பலனாகத் தானாய்க் கொடுக்கும் (மாற்கு 4:28). வளர்ச்சி என்ற எண்ணமே நமக்குத் திருப்தியைக் கொடுக்கும். நம்மிலோ மற்றவர்களிலோ காணப்படும், தோல்விகளினால் நாம் சோர்ந்து போகக் கூடாது. புதிய இலைகள் தோன்றி பழைய காய்ந்துபோன இலைகளைக் கீழே தள்ளி விடுவதுபோல வாழ்க்கையின் அடிப்படையான கொள்கைப் பிரகாரம் நம்மிடமும் பிறரிடமும் உள்ள தகாதவற்றை நீக்கி பூரணத்தை வளர்க்க வேண்டும். ஜீவனின் வல்லமை நம் உள்ளத்தில் செயல்பட்ட பின் பிறரும், நாமும் எப்படி இருப்போம் என்று எப்போதும் நினைக்க வேண்டும்.

ஜீவனையும், சுகத்தையும் கொண்டுள்ள நம் சரீரங்களை ஒளி பிரகாசமான ஆவிகள் அலங்கரித்து ஒவ்வொரு நாளும் நம்மை உற்சாக மூட்டுகிறது என்ற எண்ணம் நம் மனக் கண்முன் வருவதாக. சில நிமிடங்கள் நமது பரம பிதாவின் சந்நிதியில் அமர்ந்து அமைதியாக காத்திருப்போமாக. அப்பொழுது அவருடைய ஜீவனின் சக்தி நமக்குள் தென்படும். ஜீவன், ஜீவன், பரிபூரண ஜீவன் எனக்குண்டு. தேவனே ஜீவன், தேவன் எனக்குள் ஜீவிக்கிறார் என்ற ஜெபத்தை நாம் மறுபடியும் மறுபடியும் சொல்வோமாக. ... (நான்) பிழைத்திருக்கிறேன்; இனி நான் அல்ல, கிறிஸ்துவே எனக்குள் பிழைத்திருக்கிறார் ... (கலாத்தியர் 2:20).

செவ்வாய்:

தேவன் வல்லவர்

“சர்வ வல்லமையுள்ள தேவனாகிய கர்த்தர் ராஜ்யபாரம் பண்ணுகிறார். நாம் சந்தோஷப்பட்டு களிகூர்ந்து அவருக்கு துதி செலுத்தக்கடவோம்.” (வெளி. 19:6-7)

“நான் சர்வ வல்லமையுள்ள தேவன்; நீ எனக்கு முன்பாக நடந்து கொண்டு உத்தமனாயிரு.” (ஆதி. 17:1)

“பரிசுத்த ஆவி உங்களிடத்தில் வரும்போது நீங்கள் பெலனடைந்து... எனக்கு சாட்சிகளாயிருப்பீர்கள்” என்றார் (அப். 1:8).

வல்லமை முழுமையும் தேவனாகிய கர்த்தரிடத்தில் உண்டு. அவர் நம்மில் வாசம் பண்ணும்போது அந்த வல்லமையை நாம் நிறைவாக தேவைக் கேற்றவாறு எந்த நேரத்திலும் அவரிடத்திலிருந்து பெற்றுக் கொள்ளலாம். அவரது வல்லமை பாயும் வாய்க்கால்களாக நாம் இருக்கிறோம். அவர் நம்மிடம் இருந்து இந்த வல்லமையை எதிர்பார்ப்பதற்கு முன்னே இந்த வல்லமையை நமக்குள் அளிக்கிறார். நமக்குள் ஊற்றப்படும் இந்த வல்லமை, பிறருக்குப் பயன் அளிக்கும்படி அவர்களுக்குள்ளும் பாய்ந்திட, கால்வாய்களாக இருக்கும்படிக்கு நாம் அழைக்கப்பட்டிருக்கிறோம்.

இதனை மறந்துவிட்டு, நமது சொந்த முயற்சியால் செயல்பட்டு, தேவனின் வல்லமையைத் தள்ளிவிட்டால், நமக்கு சோர்வும், பலவீனமும் ஏற்படும். நாம் இளைப்பாறி ஆண்டவரின் வல்லமையை மட்டும் பெற்றுக் கொண்டு, நம் மூலமாக அவர் கிரியை செய்தால், நாம் புது பெலன் மாத்திரமல்ல, புதிய உற்சாகத்தையும் பெற்று, ஆவியிலும் புத்துணர்ச்சி அடைகிறோம். “கர்த்தருக்குக் காத்திருக்கிறவர்களோ புது பெலன் அடைந்து, கழுகுகளைப்போல செட்டைகளை அடித்து எழும்புவார்கள். அவர்கள் ஓடினாலும், இளைப்படையார்கள், நடந்தாலும் சோர்ந்து போகார்கள்.” (ஏசாயா 40:31)

நாம் நம்முடைய இயலாமையை உணரும்போது, நம்மைக் குறித்து ஒரு திறமையற்ற மனப்பான்மை ஏற்படும். ஆனால் இலவசமாக நமக்கு ஆண்டவரால் அருளப்படும் வல்லமையைப் பெற்றுக் கொள்ளும்போது தன்னம்பிக்கையற்ற ஒரு உணர்வுக்கு இடமே இல்லை. ஏனெனில் நம் மூலமாக தேவன் கிரியை செய்வது நமக்குள் தென்படும்.

யாவருக்கும் போதுமான ஆன்மீக, சரீர தேவைகள் ஆண்டவரிடமிருந்து கிடைக்கிறது. நம் சரீரம் நம் மனதிலிருக்கும் பரிசுத்த ஆவியின் ஆலயம். தேவனுடைய திட்டத்தின்படி மனதில் ஏவப்படும் கிரியைகளை நடப்பித்து சேவை செய்ய சரீரம் எப்பொழுதும் ஆயத்தமாய் இருக்க வேண்டும். சரீரமானது மனதிற்கு அடிமையாய் இருக்க வேண்டும். தேவனுடைய திட்டங்கள் நிறைவேறுகிறதற்கு சரீரமானது, எவ்விதத்திலும் எதிர்த்து கிரியை நடப்பிக்க இடம் கொடுக்கவே கூடாது. சரீரத்தை ஆவிக்குரியதாகும்படி செய்து, தேவனின் திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டிய மனதுக்கு சரீரமானது சேவை செய்ய வேண்டும். மற்றபடி, தடைகளை ஏற்படுத்தி, பின்பு அவற்றை மேற்கொள்வதற்கல்ல (1 கொரி. 6:19). நாம் கர்த்தரின் வல்லமையை நமக்குள் தாராளமாக வருவித்துக் கொண்டால், அவர் நம்மை செய்யச் சொல்லும் எல்லாவற்றையும் மிக எளிதாக செய்து முடிக்கலாம். “என் கிருபை உனக்குப் போதும்; பலவீனத்திலே என் பெலன் பூரணமாக விளங்கும்.” (2 கொரி. 12:9)

கைதேர்ந்த வேலையாள் ஒரு வேலையை அதிக சிரமத்தோடு செய்யாமல், இலகுவாகவே செய்து முடிப்பான். பயன்பெறுவதற்கென்று நாம் முயற்சி எடுக்காமல், தேவனின் வல்லமையாகிய ஊற்றுடன் நம்மை இணைத்துக் கொள்ள முயற்சி எடுக்க வேண்டும். தேவன் பயன்பெறச் செய்வார் என்று விசுவாசிக்க வேண்டும்.

மின்சாரம் ஆகாயத்தில் எல்லா இடங்களிலும் நிறைந்து இருக்கிறது. ஆனால் மனிதன் அதை இழுக்கக்கூடும் சக்தியினால் நிலைப்படுத்தி ஒலி, ஒளி, போக்குவரத்து இவற்றிற்குப் பயன்படுத்துகிறான். அதுபோல, தேவன் சர்வ வல்லவர். அவருடைய வல்லமையைப் பெற்று தனக்காகப் பயன்படுத்திக் கொள்வது மனிதனால் கூடும். விசுவாசமுள்ள ஜெபம்தான் தொடர்பு கொள்வதற்கான பாதை. தேவையானதை தெளிவாக தெரியப்படுத்தி, தொடர்புக்கான பாதையை அமைதலோடு, ஸ்திரமாக நம்பிக்கையான எதிர்பார்ப்புடன் திறந்து வைத்தல் வேண்டும் (யாக்கோபு 1:6-8) படிக்கவும்.

விசுவாசத்திற்கும், நம்பிக்கைக்கும் உள்ள வித்தியாசத்தை நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். நாம் மிகவும் அதிமாக அடிக்கடி நம்புகிறவைகளை, நம் விசுவாசத்தின் குணாதிசயத்தினால் நம் உபயோகத்திற்குக் கொண்டு வரமுடியாது. நம்பிக்கையானது, சிந்தனையினால் அறிவை பயன்படுத்தி மனதில் தோன்றுவதாகும். ஆனால் விசுவாசமோ பரிசுத்த ஆவியினால் ஏவப்படும் சக்தியாகும். எதிர்பார்க்கின்றவைகளுக்கு சாரம் கொடுக்கும் சக்தியாகும் (எபி. 11:1). விசுவாசமானது, நாம் காணா

விட்டாலும், உண்மையானவைகளை உறுதிப்படுத்துதலாகும். சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகளினாலும், தோன்றப்படுபவைகளினாலும் மாறாத அளவுக்கு மிக ஆழமானது.

தேவ பிரசன்னத்தின் அமைதியில் நம் மனக்கண்கள் அவருடைய சர்வ வல்லமையுள்ள மனத்தோற்றத்திற்கு ஏறெடுக்குமானால், அவருடைய சக்தி நமக்குள் இருக்கும் அவருடைய ஆவியை உரிமையாக்கி, நம் நம்பிக்கையை உறுதியான விசுவாசமாக மாற்றிவிடும். இந்த சிருஷ்டிக்கும் வலிமை தேவனுடைய ஒத்துழைப்புடன் மட்டுமே அந்த மாற்றத்தை நிச்சயப்படுத்தும்.

பலவீனத்தையும், தோல்வியையும் உனக்கோ அல்லது மற்றவர்களுக்கோ எடுத்துரைக்க வேண்டாம். நம்மால் முடியாது என்ற மனநிலை ஏற்பட்டால் பெந்தேகோஸ்தே நாளில் கொடுக்கப்பட்ட ஈவாகிய தெய்வீக வல்லமையை நாம் பெற்றுக் கொள்ளமுடியாது. நமது மனங்களில் அப்படிப்பட்ட தகாத எண்ணங்கள் இடம் பெற்றதால், நம்மை அறியாமலேயே அல்லது உணர்வின்றி தகாத அவ்வெண்ணங்கள் நம் சரீரங்களிலும், மனங்களிலும் கிரியை செய்ய இடம் கொடுத்து விடுகிறோம். நமக்கு ஒரு புது உணர்வு தேவை. அது தேவனைச் சார்ந்த உணர்ச்சியாக இருக்க வேண்டும். தேவன் என்னுடன் இருக்கிறார் என்ற நிச்சயம், அவர் பூரணமாக எப்போதும் என்னோடு இருக்கிறார் என்ற நிச்சயம் கிரியை செய்து கொண்டே இருக்க வேண்டும். நமது மனநிலை, தேவன் வல்லவர் என்ற நினைவுகளால் முற்றிலும் நிறைந்து இருக்குமானால் எப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்பங்களிலும், சூழ்நிலைகளிலும் அவர் போதுமானவராக இருப்பார்.

அவர் நம்மோடு இருக்கிறார் என்ற எண்ணம் நமக்குள் அதிகமதிகமாகக் கிரியை செய்யும்போது நாம் எதிர்பாராத வண்ணமாக நம் மனதிலே ஒரு மாறுதல் காணப்படும். அதாவது, தேவனிடத்தில் இருந்து வல்லமையைப் பெற்றுக்கொண்டு, நாம் செயல்படுவதைவிட, பரிசுத்த ஆவியின் சக்தி நம்மை ஆட்கொண்டு, அதின் மூலம் நாம் செயல்படுவோம் என்பதே.

தேவனுடைய வல்லமையில் நாம், எப்போதும் மகிழ்ந்திருப்போமாக. நாம் ஆராதிக்கும் தேவன் சர்வ வல்லவர் என்ற எண்ணம் நமக்குள் இருந்தால் அத்தகைய வல்லமை நமக்கு நேரிடக்கூடிய சோர்வு மற்றும் அதைரிய நேரங்களிலிருந்து நம்மை மீட்டுவிடும்.

“என்னைப் பெலப்படுத்துகிற கிறிஸ்துவினாலே எல்லாவற்றையும் செய்ய எனக்கு பெலன் உண்டு.” (பிலி. 4:3)

தேவன் ஒளியாயிருக்கிறார்

... அவரில் எவ்வளவேனும் இருளில்லை. (1 யோவான் 1:5)

“நான் உலகத்திற்கு ஒளியாயிருக்கிறேன், என்னைப் பின்பற்றுகிறவன் இருளிலே நடவாமல் ஜீவ ஒளியை அடைந்திருப்பான்.” (யோவான் 8:12)

“முற்காலத்தில் நீங்கள் அந்தகாரமாயிருந்தீர்கள், இப்பொழுதோ கர்த்தருக்குள் வெளிச்சமாயிருக்கிறீர்கள், வெளிச்சத்தின் பிள்ளைகளாய் நடந்து கொள்ளுங்கள்.” (எபே. 5:8)

ஒளியாயிருக்கிற தேவன் நமக்குள் ஜீவிக்கிறபடியால் ஒவ்வொரு நாளிலும், நாம் நித்திரை தெளிந்து எழும்பும்போதும் மெய்யான ஒளி நமக்குள் வாசம் செய்கிறார். ஆகையால் நிழல் போன்ற எந்த தடையும் நம் வழியில் குறுக்கிட்டாலும், அந்த ஒளி பிரகாசத்தை மேற்கொள்ளாது. இந்த நல்ல தீர்மானம் நமக்குள் தொனித்துக் கொண்டே இருக்க வேண்டும். எல்லா இடங்களிலும் தேவன் இருக்கிறார். நான் முழுவதும் எல்லா வேலையிலும் அவர் என்னோடு இருக்கிறார். அதினால் நம் எண்ணங்கள் அவருக்குள் உறுதியாக இருக்க வேண்டும். நான் தனிமையாக இருக்கிறேன் என்ற எண்ணம் நம் மனதில் தோன்ற இடம் கொடுக்கவே கூடாது. அவருடைய மகிமையான பிரசன்னம் எந்த நேரமும் எந்த நாளிலும் நம்மோடு இருக்கிறது. நம்முடைய அன்புப் பணி, மேன்மையானாலும், தாழ்மையானாலும் விபரமாகவும், விளக்கமாகவும் அவருடைய பிரகாசத்தால் ஏவப்பட்டதாக இருக்க வேண்டும்.,

சந்தேகமோ, தடுமாற்றமோ உள்ளத்தில் தோன்றினால் ஒரு நொடி நேரம் மெளனமாக இருக்க வேண்டும். உள்ளத்திலே அமைதியும் மனதிலே பிரகாசமான உணர்வும் வருமட்டும் நாம் எதிர்பார்த்து, அவரையே நோக்குவோமானால் அவருடைய ஞானம் நம் மனதைப் பிரகாசிக்கப்பண்ணி நேர்மையாக நடத்தும். நமது தேவன் எல்லாவற்றையும் அறிவார். அவரிடத்திலிருந்து ஒளியை எதிர்பார்ப்போம். அது நிச்சயமாய் நமக்குள் பிரகாசக்கும்.

தெய்வீக வழிநடத்துதலைக் காட்டிலும், மக்களிடமிருந்து வரும் உதவியையே நாம் அதிகமாகத் தேடுகிறோம். ஆனால் எழுதப்பட்டிருப்பது என்னவென்றால், யாக். 1:5 “உங்களில் ஒருவன் ஞானத்தில் குறை உள்ளவனாயிருந்தால், யாவருக்கும் சம்பூரணமாய்க் கொடுக்கிறவரும் ஒருவரையும் கடிந்து கொள்ளாதவருமாகிய தேவனிடத்தில் கேட்கக்கூடவன், அப்பொழுது அவனுக்குக் கொடுக்கப்படும்”.

சிறியதும், பெரியதுமான எல்லாக் காரியங்களுக்கும் அவரையே சார்ந்திருக்கப் பழக்கப்படுத்திக் கொண்டால், சிறியதான பெரியதான காரியங்களானாலும் தேவன் நம்மை ஒருபோதும் கைவிடமாட்டார். நிதானத்துடன் ஆழ்ந்த யோசனை செய்தாலும் தேவையான புத்திமதி நமக்குக் கிடைக்காது. ஆனால், அவருடைய பாதத்தில் அமர்ந்து காத்திருக்கும்போது, பாதை வெளிப்படுத்தப்படும். இரவிலே நித்திரை செய்யும் முன்பாக, தேவனிடத்தில் நம் பிரச்சனைகளை ஜெபத்தில் தெளிவாகத் தெரியப்படுத்துவோமேயானால் காலையில் நித்திரை தெளியும் போதே தீர்மானங்களின் எண்ணங்கள் தோன்றும் ... அவரே தமக்குப் பிரியமானவனுக்கு நித்திரை அளிக்கிறார் (சங். 127:3). அடிப்படையான உண்மை எப்போதும் ஒன்றுதான். திட்டமாகக் கேள், பின்பு அதை அவரிடம் விட்டுவிடு. நாம் பொறுமையாகக் காத்திருந்தால் தேவன் தேவையான ஞானத்தைக் கொடுப்பார்.

“நான் என்ன செய்வதென்று தெரியவில்லையே” என்று எண்ணினால், மனம்தான் அடைபட்டிருக்கும். ஆனால் வாஞ்சையுடன் எதிர்பார்ப்போமே யானால், பரிசுத்த ஆவியின் பலகணிகள் திறந்து விடப்படுவதுமல்லாமல், நம் உள்ளங்களும் பிரகாசக்கும். நம் மூலமாக மற்றவர்களும் பிரகாசம் அடைவார்கள்.

முதலாவது நமது உள்ளத்தைப் பரிசோதனை செய்ய வேண்டும். இருளடைந்த மூலை முடுக்குகள் இருக்குமேயானால், அவைகள் அகற்றப்பட வேண்டும். இவைகள் ஆண்டவரின் ஒளியின் முன் நிற்கக் கூடாதவை. இருள்மயமான எண்ணங்கள், தகாத விருப்பங்கள் நமக்குள் தோன்றுவதைத் தடுக்க முடியாது. ஆனாலும் அவைகள் நம்மில் கிரியை செய்யவோ, நம்மை ஆட்கொள்ளவோ இடம் கொடுக்கக்கூடாது. நம்மை உருவாக்கும் சிறந்த எண்ணங்களாக மாற்ற வேண்டும். மகிழ்ச்சியான தருணங்களுக்கு ஒவ்வாத எல்லா எண்ணங்களையும் வெளியேற்று. அவற்றை ஒருபோதும் வளரவிடாதே. ஒரு சமுதாயத்தில் மங்கிய எண்ணம் கொண்ட நாற்பது உள்ளங்களைவிட ஒளிதரும் எண்ணம் கொண்ட ஒரு உள்ளம் அதிக நன்மை செய்யக்கூடும். நம் எண்ணங்களைப் பிரகாசமாகவும், தெளிவாகவும் கடற்கரை விளக்கின் ஒளியைப் பிரதிபலிக்கும் கருவியைப் போல வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். இந்த பிரகாசம் நம்மையும், மற்றவர்களையும் தெளிவற்ற அந்தகாரமான எண்ணங்களிலிருந்து விடுவிக்க வேண்டும். ஒளி படிப்படியாக பலப்படுத்தி சத்துவத்தைக் கொடுக்கும். கண்களுக்குத் தெரியாத உள்ளுறுப்புகளைத் தெள்ளெனக் காட்டும் மின்கிரணங்களின் கதிர்வீச்சு (எக்ஸ்-ரே) உடலின் பல பாகங்களில் பாய்வதினால் உடலில் உள்ள தசைகளை மாற்றியமைத்து

சுகமளிக்கும் வேலையை வெற்றிகரமாக்குகிறது. அதுபோல, நம் மனது, ஒளிக்கு இசைவதால், உடலிலும், உள்ளத்திலும் ஒரு நல்ல மாற்றம் ஏற்படுகிறது. ஏனெனில் சரீரம் எண்ணங்களுக்கு இணங்குகிறது. “அவன் இருதயத்தின் நினைவு எப்படியோ அப்படியே அவன் இருக்கிறான்” (நீதி. 23:7). உடலுக்கும் ஒழுக்கமாகிய இவ்விரண்டுக்கும் இந்த உண்மை உரியது. நம்முடைய பழக்கமான எண்ணங்கள் நாம் நினைப்பதற்கும் அதிகமாகவே செயல்படும் பொறுப்புள்ளது. ஆகையால் நம் சிந்தனைகளை ஆராய்ந்து திருத்த வேண்டும். அவைகள் மாறாதிருக்க வேண்டும். மேலும் ஒளியைப்போலவே எண்ணங்களும் அங்கும் இங்கும் வேகமாகச் செல்லும். நமது எண்ணங்களின் வாழ்க்கை மற்றவர்களை உற்சாசப்படுத்தவோ அல்லது சோர்வடையவோ தொடர்ந்து செல்லும்.

நாம் மனத் தெளிவோடு கார்த்தருடைய பிரசன்னத்தின் ஒளியில் வாழ்ந்து அவரில் களிகூருவோமாக. அப்போது தீய எண்ணங்களுக்கு இடமேயில்லை. கார்த்தர் நம்மை உலகத்திற்கு கலங்கரை விளக்குகளாக வைத்திருக்கிறார். நாம் எங்கு சென்றாலும், அவருடைய ஒளியைப் பிரதி பலித்து, பிரகாசிக்க வேண்டும். இதுதான் நமது முக்கியக் கடமையும், சொல்லி முடியாத மகிழ்ச்சியும் ஆகும்.

“உம்முடைய சமூகத்தில் பரிபூரண ஆனந்தம் உண்டு.” (சங். 16:11)

“இவ்விதமாய் மனுஷர் உங்கள் நற்கிரியைகளைக் கண்டு, பரலோகத்திலிருக்கும் உங்கள் பிதாவை மகிமைப்படுத்தும்படி, உங்கள் வெளிச்சம் அவர்களுக்கு முன்பாகப் பிரகாசிக்கக்கடவது.” (மத்தேயு 5:16)

வியாழன்:

தேவன் அன்பாயிருக்கிறார்

“நாம் தேவனிடத்தில் அன்புகூர்ந்ததினால் அல்ல, அவர் நம்மிடத்தில் அன்புகூர்ந்து தம்முடைய குமாரனை அனுப்பினதினால் அன்பு உண்டாயிருக்கிறது.” (1 யோவான் 4:7-11)

“ஆதலால் நீங்கள் பிரியமான பிள்ளைகளைப்போல தேவனைப் பின்பற்றுகிறவர்களாகி, கிறிஸ்து ... நம்மில் அன்புகூர்ந்ததுபோல நீங்களும் அன்பிலே நடந்து கொள்ளுங்கள்.” (எபே. 5:1-2)

நாம் கடவுளிலும், கடவுள் நம்மிலும் நிலைத்திருப்பதால், உள்ளும் புறமுமாக நாம் அன்பினால் சூழப்பட்டிருக்கிறோம். உண்மையாகவே நாம் அன்பின் பெருங்கடலில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். அன்பு எங்கும் நிறைந்துள்ளது. இதன் அர்த்தம் என்னவென்றால், எபே. 3:14-19இல் கூறப்பட்டுள்ளபடி, “நீங்கள் அன்பிலே வேருன்றி நிலை பெற்றவர்களாகி கிறிஸ்துவின் அன்பின் அகலம், நீளம், ஆழம், உயரம் இன்னதென்று உணர்ந்து அறிவுக்கெட்டாத அந்த அன்பை அறிந்துகொள்ள வல்லவர்களாக, தேவனுடைய சகல பரிபூரணத்தாலும் நிறையப்படுவோம்” என்பதாகும்.

அன்பு, சக்தி பெற்றதும் உற்சாகம் ஊட்டவல்லதும், சிருஷ்டிக்க வல்லதுமானது. தேவனின் நிறைவே அன்பு. ஆக்கப்பூர்வத்திற்கான அறிவை எவ்வளவு கொண்டிருந்தாலும், அன்பு இல்லையென்றால் அந்த நபர் வெறுமையானவரும், தன் சொந்த இடத்தில் மட்டும் அல்லாமல், பிற இடங்களிலும் விரும்பப்படத்தகாதவர் ஆவார். மிகப்பெரியோர் என்று கருதப்படுபவர்கள், தங்களிடம் உள்ள திறமையுடனும் கூட இரக்கக்குணம் படைத்த பெரியதான அன்புள்ளம் கொண்டவர்களே. ஏனெனில் அன்பு நிரம்பி வழிய வேண்டும். அதை மூடி மறைத்து வைக்க முடியாது. அன்பு கொடுக்கும்; கொடுப்பதில் ஒரு திருப்தியைக் காணும்.

நாம் அன்பினால் சூழப்பட்டிருக்கிறோம் என்று மட்டுமல்ல, பிறருக்கு நாம் எவ்வளவு அன்பை வாரி வழங்குகிறோம் என்பதையும், வாரத்திற்கு ஒரு முறையாவது தொடர்ந்து சிந்திக்க வேண்டும். நாம் விழித்திருக்கும் ஒவ்வொரு நொடி நேரமும் மற்ற மக்களிடம் தொடர்பு வைக்கிறோம். ஒவ்வொன்றும் அன்பு கலந்த தொடர்பு என்று நினைத்தால் அது எத்தனை மகிமையான காரியம். தெய்வீக அன்பின் வல்லமைக்குக் கூட்டாக இல்லாமல் தங்களது, அறியாமையைக் கூட்டிச் சேர்ப்பதால் எத்தனை பேர்

பிற்போக்கான வாழ்க்கை நடத்துகிறார்கள். நாம் நிதானித்து, ஞானமாக நம்மைப் பற்றி இக்கேள்விகளைக் கேட்போம். என்னுடைய தொடர்பு எத்தகையது? மனித குலத்திற்கு என்னுடைய கொடுப்பனை என்ன? மனமகிழ்ச்சியா? அல்லது துக்கமா? நாம் சில சமயங்களில் பிறரைக் கடுமையாக நடத்துகிறோம். ஆனால், அன்பின் கரங்கள் எப்பொழுதும் இலகுவாக, மென்மையாக, பொறுமையாக நடத்தும். சாதாரண மனித நேயத்திற்கும், ஆன்மீக அன்புக்கும் பெரிய வித்தியாசம் உண்டு. ஒன்று உணர்ச்சி பொங்கும் அன்பு. அது அன்பைப் பெறுபவருடைய தன்மையைப் பொறுத்திருக்கும். ஆனால் மற்றது உள்ளத்தின் ஆழத்திலிருந்து வருவதும், சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகளையோ மற்றும் இவற்றையும் சார்ந்ததும் அன்று. அது தெய்வீக அன்பில் வேரூன்றப்பட்டதாக இருக்கும். “ஜோதிகளின் பிதாவினிடத்திலிருந்து இறங்கி வருகிறது. அவரிடத்தில் யாதொரு மாறுதலும், யாதொரு வேற்றுமையின் நிழலுமில்லை” (யாக். 1:17). நாம் பொறுமையை இழந்து எரிச்சலுடன் இருக்கும்போது சற்று நிதானித்து, மனதில் “அன்பு” என்ற வார்த்தையை உச்சரிப்போ மானால் அதின் வல்லமையை உணருவோம். அது நம்மில் பொங்கி எழும்பி எல்லாவித வேண்டாத எண்ணங்களையும், கசப்பையும் அகற்றி விடும். நம்மிடம் தங்கியிருப்பதோ அன்பும், பொறுமையுமே. இயேசுவைப் பின்பற்றுவோரின் குணாதிசயங்களில் முக்கியமானது அன்புடன் கூடிய பொறுமையே. சிறு குற்றங்களையும் பெரிதுபடுத்துதல் இவர்களிடம் அறவே இருக்காது. அன்பு, குற்றம், குறை உள்ளவர்களிடத்திலிருந்து நல்லதை மட்டும் எடுத்துக் கொள்ளும் தன்மையுடையது. ஏனெனில் அன்புக்கு நன்மைகளை வளர்த்து தீமைகளை ஒழிக்க வல்ல ஜீவசக்தி உண்டு என்ற உறுதியான நம்பிக்கை உண்டு. நாம் அடிக்கடி பிறரில் காணப்படும் குற்றங்களைக்கூறி நம்மை நாமே விடுவித்துக் கொள்கிறோம். இந்த உண்மையை மாற்றியமைக்க வேண்டும். அன்பு ஆதி அந்தமில்லாதது. அன்பை பரவச்செய்வதற்கே நாம் இருக்கிறோம். என்றாலும் அன்பு எல்லாவிதக் குற்றங்களையும், சுலபமாக சகித்துவிடாது. குற்றங்களையும், குற்றவாளிகளையும் நாம் வித்தியாசப்படுத்த வேண்டும். இயேசுவானவர் குற்றங்களை, நீதிநெறிகளைக் கொண்டு கண்டித்து, தெரிந்தே செய்யும் குற்றவாளியைத் தண்டிக்கிறார். ஆனால் மனந்திரும்பும் பாவியிடம் சாந்தமாக இருக்கிறார்.

முழுமையாக தேவனை சொந்தமாக்கிக் கொள்ள முயற்சிக்கும் முன்பு, “பரிசுத்த ஆவியினாலே தேவ அன்பு நம்முடைய இருதயங்களில் ஊற்றப்பட” (ரோமர் 5:5) இடங்கொடுக்க வேண்டும். ஒரு நாளை ஆரம்பிக்கும் முன்பே நாம் அமைதியாக இருந்து தேவ அன்பின் தூடிப்பை உணர்ந்து கொள்ள

வேண்டும். இந்த அன்பு நம்மில் ஒவ்வொரு அணுவிலும் அசைவாடியும், நம் எண்ணங்கள், வாஞ்சைகள் இவற்றிலும் ஊறிப்போயிருக்கும். அன்புக் கெல்லாம் ஊற்றாகிய தேவ அன்பு நம்முடன் இருப்பவர்களையும், நம்மால் நேசிக்கப்பட முடியாதவர்களையும் நேசிக்க வைக்கும். ஏனெனில் அவர்களுக்குத்தான் அன்பு அதிக அவசியம்.

“அன்பு நீடிய சாந்தமும், தயவுமுள்ளது ... தற்பொழிவை நாடாது. சினமடையாது, தீங்கு நினையாது ... சகலத்தையும் தாங்கும் ... சகலத்தையும் நம்பும், சகலத்தையும் சகிக்கும்”.

அன்பு ஒருக்காலும் ஒழியாது. (1 கொரி. 13:4-8)

வெள்ளி:

சுயத்தை வெறுத்து /தியாகம் செய்து
அன்பினால் வெல்லுதல்

ஆண்டவரும் சிலுவையும்

“தேவன் தம்முடைய ஒரே பேறான குமாரசனை அவரைத் தந்தருளி, இவ்வளவாய் உலகத்தில் அன்புகூர்ந்தார்.” (யோவான் 3:16)

“நான் பூமியிலிருந்து உயர்த்தப்பட்டிருக்கும்போது, எல்லோரையும் என்னிடத்தில் இழுத்துக் கொள்வேன்.” (யோவான் 12:32)

“ஒருவன் என் பின்னே வர விரும்பினால் அவன் தன்னைத்தான் வெறுத்து தன் சிலுவையை அனுதினமும் எடுத்துக்கொண்டு என்னைப் பின்பற்றக்கடவன்.” (லூக்கா 9:23)

சிலுவைக்குக் காரணமாயிருந்த சூழ்நிலைகள் கிறிஸ்துவினிடத்தில் இல்லை. உலகத்தின் பாவங்களும், சீர்குலைந்த நிலையுமே காரணமாகும். அத்தகையச் சீர்குலைவுக்கு நிவர்த்தி, கிறிஸ்துவின் பூரண அன்பும், தன்னிச்சை இல்லாமையுமே. அவரைப் பழித்தபோது, அவர் திருப்பிப் பழிக்கவில்லை. அவர் துன்பப்படும்போது பன்னிரண்டு பெரும் சேனை தூதர்கள் அவருக்கு சேவை செய்யக் காத்திருந்தும், அவர்களைக் கொண்டு மிரட்டவில்லை. அவ்வப்போது இயல்பான மனித உணர்வுகளை அடக்கி, அன்பினால் மேற்கொண்டார். அன்பு யாருக்காகத் தியாகம் செய்கிறதோ, அவர்களையே இலக்காக வைத்து, தன் சொந்த சுயத்தை மறைத்து விடுகிறது. பேதுரு, அவருக்கு அனுதாபம் காட்டி இது உமக்கு நேரிடக்கூடாதே, இது உமக்கு சம்பவிப்பதில்லை என்று சொன்ன போது, இயேசு, “எனக்கு பின்னாகப் போ சாத்தானே” என்று பதில் அளித்தார். (மத். 16:22-23)

வெற்றி பெறும் இந்த அன்பின் எடுத்துக்காட்டுதான் சிலுவையின் பெரிதான வல்லமையாகும். சிலுவையில் தோன்றும் இந்த காந்த சக்தி கொண்ட அன்புதான் அனைவரையும் கிறிஸ்துவிடம் இழுக்கிறது. தன்னையே மறந்து சுயத்தை வெறுத்த இந்த அன்புதான் அவமானத்தையும் துன்பத்தையும் இகழ்ந்தது. வாழ்க்கையில் எதிர்ப்படும் சவால்களை மக்கள் தங்கள் மனதிலே சந்திக்கும் விதம், சிலுவையில் காணப்பட்ட காட்சி போல் இருக்க முடியாது. தங்களையே பரிதவித்து சூழ்நிலையையும், பிறரையும் குற்றப்படுத்துவதால் வெற்றி கொள்ளும் அன்பின் வல்லமையையும், கிருபையுடன் காத்து வரும் கர்த்தரின் வல்லமையையும், தங்கள் வாழ்க்கை மூலம் வெளிப்படுத்துவதில்லை. தேவனை மாத்திரம் நோக்கிப்

பார்த்து தங்களது பிரச்சனைகளுக்குத் தீர்வு காணாமல் தங்களைச் சுற்றிலும் உள்ளவர்களைப் பார்த்து விடுதலை கிடைக்குமா? என்று நினைக்கிறார்கள்.

கிறிஸ்துவின் இவ்வலக வாழ்க்கையில் காணப்பட்ட துன்ப துயரங்களுக்கு அதிகமாக, மனிதர்கள் அனுபவிப்பதில்லை. ஏனெனில், அவர் தேவனுடைய பிரசன்ன அனுபவத்தோடும், அதின் வல்லமையுள்ள சக்தியின் உணர்ச்சியோடும் ஜீவித்தார். எல்லாவற்றையும் சகித்தார். சாதாரணமாக மனிதர் சிறிய (அற்பமான) கஷ்டங்களையும் பெரிதுபடுத்திக் கொள்கிறார்கள். ஆதலால் அவர்களது அனைத்து எதிர்நோக்குதல்களும் இதினால் பாதிக்கப்பட்டு இருளடைகின்றன.

பெரிய, சிறிய எல்லாக் கஷ்டங்களையும் நாம் ஒளிமயமான தேவ சந்திதிக்குக் கொண்டு வரக்கடவோம். தனியாக ஒரு இடத்திற்குச் சென்று இதைச் செய்ய வேண்டும் என்ற அவசியம் இல்லை. இருக்கும் இடத்திலேயே உலக சந்தடிகளை அகற்றிவிட்டு நமது எண்ணங்களையும், உணர்ச்சிகளையும் அமர்த்திவிட்டு இருப்போமானால் உள்ளான வெளிச்சம் நமக்கு எல்லாவற்றையும் தெளிவுபடுத்தும். நடக்க வேண்டிய சரியான பாதையையும், பேச வேண்டிய சரியான வார்த்தைகளையும் தெரியப்படுத்தும். ஆகவே எல்லாக் கஷ்டங்களும், கடவுளின் ஒளியைப் பிரதிபலித்து, இருளையும், துன்பத்தையும் கொண்டு வராது. மாறாக, கர்த்தரின் மகிமையான வல்லமையை நிரூபித்துக் காட்டும்.

ஒவ்வொரு வெள்ளிக்கிழமை அன்றும் நம் மனதை எங்கே செலுத்த வேண்டுமென்று எதிர்பார்க்கிறார் என்பதை சிந்திக்க வேண்டும். நம்முடைய வாழ்க்கைத்தரம் இரட்சகரின் வாழ்நாளில் இருந்த வாழ்க்கைத் தரத்தைப்போல் உள்ளதா? நாம் எவ்வளவு பின்வாங்கியுள்ளோம் என்று நிதானித்து அறிய வேண்டும். கடந்த காலத்தைக் குறித்து வெறுமனே வருத்தப்படாமல், நமது தவறுதல்களுக்காக, பணிவாக மன்னிப்புக் கேட்க வேண்டும். நம் பலவீனங்களைக் குறிப்பிட்டு, அவைகளை மேற்கொள்ள முயற்சிக்க வேண்டும். மனதைத் திடப்படுத்தி எவை நம்மை விட்டு விலக வேண்டும் என்று நினையாமல், எவற்றைப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டும் என்று முயற்சிக்க வேண்டும். ஏனெனில் நோக்கிப் பார்த்து, வாஞ்சித்தால் நாம் வளருவோம்.

பிலி. 3:13-16 இன்படி நாம் தனிப்பட்ட நபர்கள் அல்ல. கிறிஸ்துவைத் தலையாகக் கொண்ட ஒரு சபையின் அங்கத்தினராக இருக்கிறோம் எபேசியர் 4:1-16. நாம் “கிறிஸ்துவினுடைய நிறைவான வளர்ச்சியின் அளவுக்குத்தக்க” வளரும்படி முயற்சி செய்தால் முழு சபையின் வளர்ச்சியை உண்டாக்குவோம். ஏனெனில் ஒரு அவயவம் மகிமைப்பட்டால் எல்லா

அவயங்களும்கூட சந்தோஷப்படும். (1 கொரி. 12:12-27) இதின் காரணமாக, உபத்திரவம் பொறுமையையும், பொறுமை பரீட்சையையும், பரீட்சை நம்பிக்கையையும் உண்டாக்குகிறது என்று அறிந்து உபத்திரவங்களிலேயும் மேன்மை பாராட்டுகிறோம். (ரோமர் 5:3-4) ஒரு அங்கத்தினர் வளர்ந்து முன்னேறும்போது, முழு சபையும் உலகத்திற்கு சாட்சியாக விளங்கும்.

ஆண்டவருடைய முழு வாழ்க்கையும் ஒரு தியாகமானது; வெற்றி கரமானது. கடவுளின் வல்லமை பெரியதாக, வெளிப்படுவதாக இருந்தது. பூரண நல்லொழுக்கமும், பூரண அன்பும் கொண்டது. அன்பு மிகவும் சக்தி வாய்ந்ததாகவும், எளிதாக விளக்கம் தரக்கூடியதொன்றாகவும் உள்ளது. சிலுவைதான் அவருடைய அன்பின் உச்சக்கட்டம். உயிர்த் தெழுதல் அவருடைய வாழ்க்கையின் பூரணத்தை நிரூபிக்கிறது. அவரைப் பின்பற்றும் நமக்கு இறுதி வெற்றி உண்டு என்று உறுதிப்படுத்துகிறது.

“நீங்கள் நன்மை செய்து பாடுபடும்போது பொறுமையோடு சகித்தால் அதுவே தேவனுக்கு முன்பாக பிரீதியாயிருக்கும். இதற்காக நீங்கள் அழைக்கப்படும் இருக்கிறீர்கள். ஏனெனில், கிறிஸ்துவும் உங்களுக்காக பாடுபட்டு, நீங்கள் தம்முடைய அடிச்சுவடுகளைத் தொடர்ந்து வரும்படி உங்களுக்கு மாதிரியை பின்வைத்துப் போனார்.” (1 பேதுரு 2:19-25)

“நீர் என்னிலேயும் நான் உம்மிலேயும் இருக்கிறதுபோல அவர்கள் எல்லோரும் நம்மில் ஒன்றாயிருக்கவும் வேண்டிக்கொள்கிறேன்.” (யோவான் 17:20-23)

சனி:

தேவன் சமாதான காரணர்

“எல்லா புத்திக்கும் மேலான தேவ சமாதானம் உங்கள் இருதயங்களுக்கும், உங்கள் சிந்தனைகளையும், கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள்ளாகக் காத்துக் கொள்ளும்” (அதாவது சேனைக் காவலாளி காவல் செய்து காப்பது போல்) பிலி. 4:7.

“சமாதானம் பண்ணுகிறவர்கள் பாக்கியவான்கள், அவர்கள் தேவனுடைய புத்திரர் எனப்படுவார்கள்.” (மத்தேயு 5:9)

சமாதானம்! இந்த வார்த்தை மட்டுமே பிரச்சனை நிறைந்த இந்தக் காலத்தில் நம் உடலுக்கும், உள்ளத்திற்கும், புத்துணர்ச்சி ஊட்டுவதாக உள்ளது. மேலும் இது நமக்கு மிக அத்தியாவசியமானது ஆகும். நமது வாழ்க்கையில் ஒவ்வொரு சிந்தனை, சொல், செயல் இவையெல்லாம் இதற்கு உண்மையாகவே இசைய வேண்டும். ஆண்டவரின் உடன் ஊழியக்காரராய் நாம் இருக்கிறோம் என்ற நினைவால் பிறக்கும் சமாதானத்தை இன்னும் அதிகமாக வாஞ்சிப்போமாக. கர்த்தர் நம்மை செய்யச் சொன்னதைச் செய்துவிட்டு அதற்கு மேலானவைகளை அவருடைய கரங்களிலேயே நம்பிக்கையுடன் ஒப்புக்கொடுத்தால் அவரது சமாதானத்தைப் புரிந்து கொள்வோம். எந்தவிதக் கவலையையும், எப்படி முடியும் என்ற கேள்விகளையும் இந்த சமாதானம் அகற்றிவிடும். ஏனெனில், முடிவில்லாத அன்பும், முடிவில்லாத ஞானமும், முடிவில்லாத ஊற்றும், முடிவில்லாத வல்லமையும் கொண்ட தேவனிடம் இத்தகைய சமாதானம் வேரூன்றப்பட்டுள்ளது.

“நாம் வேண்டிக்கொள்கிறதற்கும் நினைக்கிறதற்கும் மிகவும் அதிகமாய் நமக்குள்ளே கிரியை செய்கிற வல்லமையின்படியே நமக்கு செய்ய வல்லவர்.” (எபே. 3:20)

இந்தவிதமான சமாதானம் உடலுக்கும், உள்ளத்திற்கும் ஆரோக்கியத்தை அளிக்கிறது. அமைதியாகப் பின்வருமாறு கூறு: “நான் இப்பொழுது தேவனின் சந்நிதியில் இருக்கிறேன். என் மனதிலிருந்து எல்லா கவலைகளையும், எல்லாப் பொறுப்புக்களையும், எல்லா பிரச்சனைகளையும் விட்டு விடுகிறேன். நான் அமைதியும் நிம்மதியுமாக உள்ளேன். என் அடைக்கலமும், என் பெலனுமாகிய கர்த்தருக்குள் நான் மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறேன்.”

நிம்மதியும், கவலையும் ஒன்றாக இருக்க முடியாது. ஒரு நேரம் நம்பிக்கையும் ஒரு நேரம் பயமும் ஆக இருவித எண்ணங்களால் மனம் பாதிக்கப்படுவதே கவலையின் அறிகுறியாகும்.

“நீங்கள் ஒன்றுக்கும் கவலைப்படாமல் எல்லாவற்றையும் குறித்து உங்கள் விண்ணப்பங்களை ஸ்தோத்திரத்தோடே கூடிய ஜெபத்தினாலும், வேண்டுகலனாலும் தேவனுக்குத் தெரியப்படுத்துங்கள் (பிலி. 4:6). இதைப் பவுல் அப்போஸ்தலன் கூறுகிறார். பரி. பேதுருவும் சொல்கிறதாவது: “அவர் உங்களை விசாரிக்கிறவரானபடியால் உங்கள் கவலைகளையெல்லாம் அவர் மேல் வைத்துவிடுங்கள்.” (1 பேதுரு 5:7) உண்மையைச் சொல்வதென்றால் கவலைப்படுவது, கார்த்தரை நம்பவில்லை என்பதாகும். ஆகவே கவலை ஒரு தூர்க்குணம். கவலைப்படும் எண்ணம் தோன்றும்போது, அந்த எண்ணத்தைக் கார்த்தர் மேல் நம்பிக்கை வைக்கும் எண்ணமாக மாற்ற வேண்டும். நமக்கும், உலக சலசலப்பினால் ஏற்படும் கவலைகளுக்கும் இடையே சமாதானம் என்ற கதவுகளைக் கொண்டு அடைத்து தடுத்து விட்டு, கார்த்தரின் அன்பான சந்நிதியில் அமர்ந்திருத்தல் வேண்டும். “உம்மை உறுதியாய்ப் பற்றிக் கொண்ட மனதை உடையவன் உம்மையே நம்பியிருக்கிறபடியால், நீர் அவனைப் பூரண சமாதானத்துடன் காத்துக் கொள்வீர், கார்த்தரை என்றென்றைக்கும் நம்புங்கள்; கார்த்தராகிய யெகோவா நித்திய கன்மலையாயிருக்கிறார்.” (ஏசாயா 26:3-5)

தேவனுடைய சமாதானம் நம்மில் ஒரு பகுதியாக அமையும் வரை அதை ஆழமாக சுவாசிக்க வேண்டும். நாவை அமைதியாயிருக்கும்படி கற்பிக்க வேண்டும். எல்லா சண்டைகளும், சச்சரவுகளும் கண்டிப்பாக நிறுத்தப்பட வேண்டும். இரு மனங்கள் ஒன்றோடு ஒன்று வாக்குவாதங்களால் மோதிக்கொள்ளும்போது, மன அதிர்ச்சி ஏற்படுகிறது. இதனால், நன்மை செய்யும் இருதய அமைதி மறுபடியும் திரும்புவதற்கு அநேக நாட்களாகும். நாம் மன அமைதியைத்தான் நாட வேண்டும். புயல்காற்று அல்லது சூறாவளியானது ஏற்படும்போது, சமுத்திரத்தின் ஆழங்கள் அசைக்கப்படுவதில்லை. அதுபோல வெளிப்புறம் ஏற்படுவது எந்த பிரச்சனையானாலும் அது நமது உள்ளான அமைதியான மனதைப் பாதிக்கக் கூடாது.

இப்படி நாம் ஒரு உள்ளான அமைதியைக் கொண்டிருப்போமானால் நாம் எங்கு சென்றாலும், அங்கே ஒரு அமைதியான சூழ்நிலையை ஏற்படுத்துவோம். எங்கே சச்சரவுகள், சலசலப்புகள் இருக்கிறதோ அங்கே நம் மூலமாக அமைதி ஏற்படும் என்று அனைவரும் புரிந்து கொள்வார்கள்.

இது அதிகமாகப் பெரியோருக்கும், சிறியோருக்கும் ஆசீர்வாதமாக இருக்கும். ஏனெனில் அவர்கள் எந்தவொரு மனநிலையையும் தெரிந்து கொள்ளக் கூடியவர்கள்.

எண்ணத்தின் அலைகள் நாவின் சொற்களைவிட அதிக தீவிரமாக அவர்களிடத்தில் செயல்படும். ஆனால் நாம் முழு வாஞ்சையோடும், முழு மனதோடும் அவ்விதம் செய்ய வேண்டும். நமது மனதிற்குள்ளும், பிறருடைய மனதிற்குள்ளும் நாம் ஏற்படுத்தும் ஒவ்வொரு சொல்லும் அழுத்தந்திருத்தமாகவும், ஆற்றல் கொண்டதாகவும் இருக்க வேண்டும்.,

“எல்லா புத்திக்கும் மேலான தேவ சமாதானம் உங்கள் இருதயங்களையும், உங்கள் சிந்தனைகளையும் கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள்ளாகக் காத்துக் கொள்ளும்.” என்னுள்ளே இருக்கும் கிறிஸ்து, சமாதான பிரபு. ஆதலால் என்னுள் இருப்பது சமாதானத்தின் மையம். இந்த மையத்திலிருந்து எங்கெங்கே அமைதி குறைவோ, அங்கே கார்த்தரின் செய்தி களைக் கூறி அமைதி நிலவச் செய்ய முயல்வோம்.

ஒவ்வொரு சனிக்கிழமையும் நாம் சமாதான காரணர் என்ற எண்ணத்தை வளர்த்தோமானால், அது நமக்கு மிகுந்த நன்மை தரும். இதுதான் நம்முடைய இலட்சியமும், நமது கிறிஸ்தவர்களின் கடமையும், விசுவாசத்திற்கு உண்மைப் பற்றாகவும் இருக்கும்.

“சமாதானத்தை உங்களுக்கு வைத்துப்போகிறேன், என்னுடைய சமாதானத்தையே உங்களுக்குக் கொடுக்கிறேன். உலகம் கொடுக்கிறப் பிரகாரம் நான் உங்களுக்கு கொடுக்கிறதில்லை. உங்கள் இருதயம் கலங்காமலும், பயப்படாமலும் இருப்பதாக.” (யோவான் 14:27)

எண்ணங்கள் ச்ருஷ்டிக்கவல்லது

எண்ணங்கள் மூலம்தான் எழும்புவது எல்லாம்
உண்மை இதுவே என சரித்திரம் கூற
உன்னதனுக்கு உதவியாக நாம் ஒத்துழைத்தால்
மண்ணிலகு விண்ணிலகாகும் பிள்ளைக்காக

மிக இரகசிய எண்ணங்களேதான் - அவை
வெகு வேகமாய் ஓடி, வெகுதூரம் போய்
தகாத தீமைகளோ, தகுந்த நன்மைகளோ
ஏதோ இரண்டிலொன்றைச் செய்யக்கூடுமன்றோ

எண்ணங்கள் கொண்டு எதிர்காலம் அமைத்து
பணிகளைப் புரிவதால் கணிகளைப் பெறலாம்
அண்டசராசரங்களை அமைத்தது எண்ணங்கள்தான்
ஆண்டவனின் சிந்தனைப்படி அனைத்தும் நன்மைதான்

எதை விதைப்போமோ அதை அறுப்பதே நம் வாழ்க்கை
இதைத் தவிர இடமில்லை வேறு கேள்விக்கு
அஞ்சப்படும் அதே பொருள் அவதரிக்கும் நமக்கு
அன்னாரைப் பழித்தால் நம் தலை கவிழும் பிறகு

மகிழ்ச்சியும் நலனும் சுதந்தரமும் இல்லையேல்
நெகிழ்ச்சிபட்டு நம்மையே நாம் ஆராய்ந்தால்
ஒளிந்திருக்கும் அச்சமும் ஐயமும் கண்டு
வெளியேற்றுவோம் அதை அவர் தயை கொண்டு

அன்பினால் அசைவது அகிலத்தின் போக்கு
அவர் பாதை-பூமியைப் பரலோகம் போலாக்கு
வன்கண் பேராசை மேட்டிமை இருந்தால்
நன்மைகளை விரும்பியும் வராது இதனால்

அன்பு அன்பை ஈர்க்கும் வம்பு வம்பை ஈர்க்கும்
ஆக, நம் கோட்டையை நாமே கட்டுகிறோம்
ஆண்டவன் கையில் நம் எண்ணங்களைச் சேர்த்தால்
அனைத்துலகும் அனைவரும் ஆசிபெற்று வாழ்வோம்.

ஒரு பான பாத்திரத்தின் ஜெயம்

பிதாவே என்னை முற்றிலும் உம்மிடம் ஏறெடுக்கிறேன்,
சுயத்தை வெறுத்த பாத்திரம், ஏற்றுக்கொள்ளும்
இந்த என் வெறுமையை உம்மால் நிரப்பும்
உமது ஒளியால், உமது அன்பால் உமது
ஜீவனால்-இந்த விலைமதியா ஈவுகளை
எனது மூலமாக ஊடுருவினதற்குப்பின்
என் இருதயத்தின் வழியாகப் பொங்கி
இன்று நான் சந்திக்கும் நபர்களின்
இருதயங்களை நிரப்புவதால்
அவர்களுக்கு வெளிப்படுவது
உமது செளந்தரியம்
உம் மகிழ்ச்சி
இன்னும்
உமது முழுமை
மேலும்
மிக
அமைதியான
உம் சமாதானம்
இது ஒருபோதும் அழியாது.

CFO (கிறிஸ்துவின் அன்பின் ஐக்கியம்) என்றால் என்ன?

CFO என்பது கிறிஸ்துவின் அன்பின் ஐக்கியம் என்று தமிழில் கூறப்பட்டுள்ளது.

எல்லா CFO முகாம்களும் கிறிஸ்துவின் அன்பினால் இயங்கி வருவதால், இவ்விதமான தலைப்புக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

கிளன் கிளார்க் என்பவருக்கு ஒரு எண்ணம், ஒரு கனவு, ஒரு நம்பிக்கையோடுகூடிய எதிர்பார்ப்பு இருந்தது. அதன்படி, ஆவிக்குரிய ஜீவியத்தில் அதிக தூரம் செல்வதற்கு நம்மைத் தயார் செய்யும் முகாம்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. அவற்றில் பங்கெடுப்பவர்கள் தேவனுடன் நெருங்கி ஜீவிக்கத்தக்க அனுபவத்தைத் தேட வேண்டும். இந்த ஆர்வம் கொண்டவர்கள் ஒன்று சேர்ந்து முகாம்கள் அமைத்து அதன் மூலம் தேவனுடைய இராஜ்யமாகிய அன்பின் ஆளுகையை அமைக்க முயற்சிக்க வேண்டும்.

இந்த முகாம்கள் ஒரு தனிப்பட்ட சபையையாவது, ஸ்தாபனத்தையாவது சார்ந்தவையல்ல. இது சென்னையில் இயங்குவதுபோல், இந்தியாவில் பல இடங்களிலும், மேல் நாடுகளிலும், கிழக்கு நாடுகளிலும் செயல்பட்டு வருகின்றன.

இவற்றின் மூலம் மதமாற்றம் செய்யப்படாமல், சபைக் கிறிஸ்தவர்களுக்குள் மனமாற்றத்தை ஏற்படுத்தி, கிறிஸ்தவ சபைகளை ஆவிக்குரியபடி மேம்படுத்தக்கூடும். முதியோரும், வாலிபரும், சிறியோரும், பெரியோரும் குடும்பமாகவும், தனி நபராகவும் பங்கெடுத்த பின்பு, அவரவர் தங்கள் வீடுகளுக்கும், வேலை ஸ்தலங்களுக்கும் சென்றால், அங்கு அவர்கள் கிறிஸ்துவின் அன்பைப் பிரதிபலிக்கக்கூடும்.

எப்படியென்றால் இம்முகாம்களில் ஆவி, சரீரம், மனநிலை இம்மூன்றும் தேர்ச்சி பெறும் வகையில் உபதேசங்களும், செயலாற்றல்களும் நடத்தப்படும். மற்றும் தனித்து தியானம் செய்து தேவனிடத்திலிருந்து திடமனதுடன் செயல்படக்கூடிய திறனையும் பெற்றுக் கொள்ளலாம். ஒரு கிறிஸ்தவனிடத்தில் எதிர்பார்க்கப்படும் முழுமையான வாழ்க்கைக்கான தன்மையும் ஏற்படும். இதுவே கிளன் க்ளார்க் என்பவரின் கனவு.

இயேசு கிறிஸ்துவின் மீதுள்ள பூரண நம்பிக்கைதான் இந்த முகாம்களின் இருதயத் துடிப்பு. மேலும் ஜெபத்துடன் கூடிய ஜெய ஜீவியம் தான் இவற்றின் அச்சாணியாக உள்ளது. இது சாதாரணமாக திருப்தியடையாமல் தேவனுடைய காரியங்களில் வெகுதூரம் போக தள்ளப்பட்டு, தள்ளப்பட்டு, இப்படியாக தேவன் கிறிஸ்து இயேசுவின் பெயரால் நம்மையும் பிறரையும், முழுமையாக ஆளச் செய்யக்கூடிய ஒரு அமைப்பாக இருக்கும்படி ஏற்படுத்தப்பட்டது.

தின தியானத்துக்கு சிந்தனை வித்துக்கள்

இப்புத்தகம்

திரு / திருமதி அவர்களுக்கு
..... என்ற விசேஷ தினத்தை
முன்னிட்டு அன்பளிப்பாக கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

தேதி : கையெழுத்து

இப்புத்தகத்தின் பிரதிகள் தேவைப்படுவோர்
கீழ்க்கண்ட முகவரியில் தொடர்பு கொள்ளவும்.

முகவரி:

K. செளந்தரபாண்டியன்
37, G.A. ரோடு, சாந்தி காலனி, 4ஆவது பிளாக்,
F2, முதல் மாடி, சென்னை--600 021.
போன்: 2595 2056 செல்: 9840078849